

den ærede Justitsminister paa, at der ingen Tvivl er i denne Henseende, altsaa at Curare ikke vil kunne bruges.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg anser det for aldeles klart, at naar der i § 2 tales om Bedøvelse, saa forstaas derved Hensættelse i en følelsesløs Tilstand saaledes som ved Hjælp af Kloroform og lignende Midler, og jeg tror ikke, at det kunde kaldes Bedøvelse at give et Dyr noget, hvorved det mister Conen til at bevæge sig, men dog følger Smerten. Jeg tror derfor ikke, der er Tvivl om, at det af den sidste ærede Taler nævnte Middel, som siges at have den Egenskab, at det kun lammer enhver Bevægelses-evne, men i øvrigt ikke betager Dyret Følelsen, ikke vil kunne betragtes som tilstedeligt til at fremfalde den her i Paragraffen omhandlede Bedøvelse.

Formanden (Høgsgro): Jeg skal blot udtale med Hensyn til det paaanteede Ord „Læger“ i Lovforslagets § 1, anden Linie, at, saa vidt det hidtil har været muligt at undersøge det, er det kun fremkommet ved en Trykfejl i Stedet for „Lærere“, men for en Sikkerheds Skyld skal jeg inden næste Behandling forhandle med Landstingets Formand derom.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om forandret Affattelse af § 58 i almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Veth): Det har oftere været Genstand for Omtale her i Tinget, at Baretægtsarrest maa betragtes

efter vor nuværende Strafferetspleje som et nødvendigt og uundgaeligt Appendiks til denne, men tillige, at der ved Baretægtsarrest tilføjes de paagældende store Lidelser og megen Ulempe og en overordentlig Forskyrning i deres borgerlige Stilling, saaledes at alt dette mangen Gang kan blive at regne for ikke saa lidt mere eller end ogsaa for betydeligt mere end selve den Straf, som den paagældende til Slutning bliver idømt. Straffelovens § 58 har jo ogsaa taget noget Hensyn hertil, idet den som bekendt foreskriver, at naar nogen har udstaaet en langvarig Baretægtsarrest, uden at denne maa tilskrives hans eget Forhold under Sagen, kan ved den endelige Dom dette betragtes som en formildende Omstændighed. Men dette, at det kan betragtes som en formildende Omstændighed, vil jo kun sige, at man kan gaa saa langt ned eller ikke gaa længere ned, end selve Strafferammen i vedkommende Paragraf, som den paagældende skal dømmes efter, i Straffeloven omfatter; man kan ikke komme under Minimum af Strafferammen, man kan gaa saa langt ned mod dette Minimum, som man finder, man bør, man kan gaa helt ned til det, men ud over det kan man ikke komme. Det er kun i det Tilfælde, at § 58 indeholder en Undtagelse herfra, nemlig dette, at naar Domstolene finde, at den Straf, som den paagældende har fortjent, ikke er mere end en kortere Tids simpelt Jængsel eller Jængsel paa sædvanlig Jængekost, kunne de bestemme, at den lidte Baretægtsarrest skal træde i Stedet for Straf. Men i alle andre Tilfælde kunne Domstolene ikke bestemme dette, og de kunne ellers ikke af Hensyn til den lidte Baretægtsarrest -- den have været nok saa lang og nok saa usor skylt af den paagældende -- komme ned under det Minimum af Strafferammen, som finder Anvendelse paa den paagældende Forbrudelse. Som det vil være i Erindring, indbragte jeg i forrige Samling et Lovforslag, som tilsigtede Forandringer heri, og dette Lovforslag blev fra flere Sider modtaget med Sympati, som ærede Talere udtrykte sig, hvorimod man fandt, at Affattelsen af selve Lovforslaget ikke var heldig. Man mente nemlig, som man udtrykte sig, at det var gjort for matematisk, naar det tilsigtede at give ganske bestemte Regler for det Dageantal, som skulde affortes den paagældende i Straffen paa Grund af Baretægtsarrest. Det udtaltes navnlig af det ærede Medlem fra Viborg (Klein), til hvilket det daværende ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds -- jeg kan nu nævne hans Navn, da han ikke længere er Medlem af Tinget,